

הנסיך הקטן

מבוגרים אוהבים ספרות.

כאשר אתה מספר להם שיש לך חבר חדש, לעולם לא ישאלו אותך אודות דברים שבמהות. הם לא ישאלו: "מה צליל קולו? איזה משחקים אוהבים עליו ביותר? האם הוא אוסף פרפרים?" תחת זאת, ישאלו: "בן כמה הוא? כמה אחים לו? מה משקלו? כמה כסף משתכר אביו?" רק כך הם חשים שהם מכירים אותו.

אם תאמרו למבוגרים: "ראיתי בית יפה בנוי מלבנים חכליליות, ולו פרחי גרניום בחלונות, ויונים על הגג", לא יוכלו לשוות בעיניהם את הבית כלל. יש לומר להם: "ראיתי בית שמחירו מאה מיליון פרנק", ואז יתפעלו: "או, איזה יופי!"

כך, אם תאמרו להם: "ההוכחה שהנסיך הקטן היה היא, שהוא היה שובה לב, שצחק, ושרצה כבשה. אם מישהו רוצה כבשה, זו הוכחה לכך שהוא קיים", הם ימשכו בכתפיהם, B-612 וינהגו בכס כבילדים קטנים. אבל אם תאמרו: "הפלנטה אשר ממנה בא היא אסטרואיד",

אזי ישתכנעו, ויניחו לכם משאלותיהם. כאלה הם. זו אינה אשמתם, ועל הילדים לנהוג בהם באורך רוח.